

(א) [ברכות יט. ו"ט]
(ב) [ע"י חוס' גיטין ל' ד"ה]
(ג) [ע"י וחס' געיל סד' ד"ה]
(ד) [מון שעזין] א [געזיל ל'
חוילן פון] (ד' (ה) [געיל סה.
ו"ט]
(ה) והיהו שעתא
אחולי דקא מחלי גביסו
כ"ל רש"י, [ע"י חוס'
ל' געיל ל' וחס' חוילן סד'
מגיהו ש"ס דפוס אמ"ר:
שלמו יד למחוק הך דזנ
נצבתה וכבשו מחמין
גיבתה וזכבתה הערוך
ערך שבט מציל רחמי וזו]

לו שם מוסר. דמהשתא אוקמינהו
בצרותיה. ואע"ג דלא משיך סאה
בסאה לאו רבית קלוזה היא אלא
אזכא רבית דרבנן וכי יש לו לא
גזור: אין לו בלוטו מקום אסור.
דבשכר המתנתו נתן לו זה במקום
היוקר: והחמרים מעלים במקום היוקר
במקום הזול ואין חוששין. ההמרים
המשתכרים בתבואה ומציאים ממקום
הזול למקום היוקר מותר להם ליקח
ממעות מצעלי בחים עשירים במקום
היוקר ע"מ ליתן להם לזמן פלוני
הפירות כשער מקום הזול ואין
חוששין שיהא רבית שכר המתנת
מעות דמפרש ואזיל: מ"ט רב פפא
אמר ניתא שלו דמגלו להו תרעא.
שעל ידי מעותיהן לו זה מכרים
סוחרים ומכירים אותם בעלי בחים
של מקום הזול ונותנין להם בהקפה
ומשתכרים אכלס ואפילו לא היה זה
ממתין להם שום זמן אלא להציא
לו מיד נוח להם לטרוח ולהיות
שלושים לקבל עליהם אחריהם הדך
על כך: דמוזלי גבייהו. בני מקום
הזול כששומעין שאין אלו משתכרין
מחולי גבייהו כדי שלא ימסכו
ידיהם מלהרגיל אכלס: תגרא
חדתא. תגר שאינו ניכר עדיין.
ו[ב] למאן דלמר דמגלו להו תרעא
אזכא למ"ד דמוזלי גבייהו ליכא
דכיון דאינו ניכר להם אין מואמינים
בדבריו שהו נותנים במקומו
בזול ולא מחלי גביה: צפורי.
אזולן ארבע. גריו צוזא. צפרי.
שם מקום: אזולן שיא. גריו צוזא.
ונשקול שיא. כיון דמקבל עליה
אונסא דלורחא אין כאן רבית ואפילו
לא קיבל עליה אונסא דלורחא קמי
החמרים מעלים במקום היוקר
במקום הזול: מהו לעשות
בצרותאות כן. בשאר פרגמטיא כגון
שכרי זה וכסף ושאר מיני מטכות הן
אסמרינן תבואה דמידי דשכיח הוה

לדלויל ואחו כל שעתא אמרינן יחא להו דמגלו תרעא אי נמי דמחילי בגביהו אבל שאר פרגמטיא ליכא גילוי תרעא ולא אחלי בגייהו דמי שמכר לו עבדיו לא ימכרו לו למחר ופרגמטיא שלקח היום אינו ללוקח למחר: **פרדיסא**. לקנות יין מן הכרם בלמים פחותים כל הפירות שנה זו בך וכך ולוקחין אחר שהן בוסר או סמדר אבל מעדיין לא הגיע לביכור: **רב אסר**. דמשום הקדמת מעות לזמן הבציר קמחיל בגיה והוי אגר נטר ליה: **כיון דהוי גיה מופסא**. הפעמים שיש קלקול בכרם הוון צד לא גשמים או קרם ומפסיד הכל ומקבל עליו כל ספייתו בפרס לא מנחיו כאגר נטר ליה. **מתיבוא** נראה צעני דבר חרטה כמו קדושין (דף מ: מ:) **תוהא** על הראשונות: **ומודה רב צפורי**. מקום שצורין כרמים בשוורים צעגלה ומוליכין את העגלה בין שורות הכרמים ומתקלקלין רגלי השוורים בקלחי שרישם שבקרקע והפסדן **רב: שצוי שיעבא**. ובעלי בתים המלוים תבואה לאריסים לזרע ומשלמין להם לגורן תבואה חדשה: **סייעו בגופה דארעא**. בחרש ובקציר מעט: **הוויא כעלואה**. סאה כסאה: **מנטרי צאגי**. שומרי הקמות עד הקציר: **הפוטו ציי דרי**. סייט או ציי הבקעה בדישת תבואה גגורן בהולכה ובהצאה סייטא פורתא לפי ששציל שאתם

עַל זֶה לֹא הָיָה לָבוֹ
וְרַבָּה לְהַנְהוּ דַּמְנַטְרִי
דְּרִי כִי הֵיכִי דְלֹא
וְעַד הָיָה שְׁעָתָא
הָתֵּא אֲלֵא בַסּוּף וְהָיָה
לִי גְבִיחוֹ אִמְרוּ לִיה
רַבִּית דְּכוּלִּי עֲלֵמָא
לְאַרִיסָא בְּנִיסָן מִר
שְׁקִיל שִׁתָּא יֵאמֹר
שְׁלֵא כְדִין אֲרַעָא
אֲתוֹן מַסְלִיקוּתוֹ
לְהוֹ בַּכְמָה אֲנָא
מְרוּחָנָא לְהוֹ בַּכְמָה
רַב

פירש בקונטרס ע"י מעות שצדקס נזכרים סוחרים ומקפישו
להם סחורות אחרות וקשה דקאמר איכא צניייהו תגרא חדתא ולפירשו
איכא צניייהו נמי תגרא יסן דטעמא דמגלו להו תרעא ליכא שהרי
ניזכרים הם מימי קדם וגראה כפי ר"ח דפירש דטעמא דמגלו להו
תרעא שבעלי בתים המלוים מגלים להם שערי היוקא שפעמים בעוד
שהולכים החממים למקום הזול וחוחרין מתקפישין כאן ובעלי בתים
מודיעין להם ומסיעין להם למכור: **בתורי דנפשי פסדייהו** [א] ר"ח
גרים תבואה ופי' שמוכר עגלים קטנים ולדות ועדו ואש יולדו לו בשנה
אחת ומודה רב צה דשי שרגילות הרבה שמפילות והוא הקלקול יותר
מתבואה של פרסא: **דשיבשי שיבשא** פי' בקונטרס בעלי
בתים המלוים תבואה לאריסים לזרע ומשלמין להן לגורן תבואה חדשה
ולא אשכחן בשום דוכתא שקורין זה שיבשי ושיבשי היינו זמורות
שמתרגם (בראשית מ) שלשה שרגים תלת שיבשין וכן (ברכות דף ה:)
[דלא יביז מר שיבשא לאריסא] ^א [וזן שיבשאת מאריסא] ור"ח פירש
שנותנין מעות לצבל המזמורות כך וכך המשיי והם שיום יותר בשעת
שומר הכרמים וליכא תבואה צמורות כמו בפירי ולכן מנריך שמואל
להפוך בצרעא:

בכרם לפיכך סייעו אותם כדי שהיה פעולתכם מושכת עד כלות הגורן
ה שכן הממנה שרכס אלא אחוילי מחוילי לגבייכו: **כוי ענאם.** החוכמים
בניסן. כופין אותם לקצור תבואתו ולהסתלק ממנה בניסן: **ומר משום**
קא מוספי: **אסון הוא דעבדידו שלא דרין.** שאתם מסלקין אותן בניסן
וישם משמע עד שיתחשל התבואה כל זכרה הלכך שלא דרין היא
ה נטול שלכך אני מפריז על חסידתה ואינו צשכר המתנת ד' כורין:

3"